

רשומות

ספר החוקים

1 בינואר 2008

2125

כ"ג בטבת התשס"ח

עמוד

104	חוק ההסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנת הכספים 2008), התשס"ח-2008
	תיקונים עקיפים:
	פקודת העיריות – מס' 112
	פקודת המועצות המקומיות – מס' 50
	חוק פיצוי לנפגעי פוליו, התשס"ז-2007
	חוק ביטוח בריאות ממלכתי, התשנ"ד-1994 – מס' 38
	חוק ההסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנת הכספים 2002), התשס"ב-2002 – מס' 8
	חוק הביטוח הלאומי (נוסח משולב), התשנ"ה-1995 – מס' 104
	חוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (עיסוק בייעוץ פנסיוני ובשיווק פנסיוני), התשס"ה-2005
	חוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (ביטוח), התשמ"א-1981 – מס' 18
	חוק מס מעסיקים, התשל"ה-1975 – ביטול
	חוק לעידוד השקעות הון, התשי"ט-1959 – מס' 64
	חוק הפחתת הגירעון והגבלת ההוצאה התקציבית, התשנ"ב-1992 – מס' 9
	חוק ההסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב לשנת 2001) (תיקון, ביטול והתליה של חקיקה שמקורה בהצעות חוק פרטיות), התשס"א-2001 – מס' 7
	חוק קליטת חיילים משוחררים, התשנ"ד-1994 – הוראת שעה
	חוק לימוד חובה (תיקון מס' 29), התשס"ז-2007
	חוק השאלת ספרי לימוד, התשס"א-2000 – מס' 4
	חוק יום חינוך ארוך ולימודי העשרה, התשנ"ז-1997 – מס' 5

חוק ההסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנת הכספים 2008), התשס"ח-2008*

פרק א': מטרת החוק

1. מטרה
חוק זה בא לתקן חוקים שונים, לבטל חוקים ולקבוע הוראות נוספות במטרה להשיג את יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנת הכספים 2008.

פרק ב': רשויות מקומיות

2. תיקון פקודת העיריות – מס' 112
בפקודת העיריות¹, אחרי סעיף 146 א יבוא:

"הטלת מילוי תפקיד של עירייה חדלה על רשות מקומית אחרת
146 ב. (א) בסעיף זה ובסעיפים 146 ג ו-146 ד –
"כספי מילוי תפקיד" – כספי מילוי תפקיד שמקורם בהקצבות, כמשמעותם בסעיף 146 ג(א)(1) וכספי מילוי תפקיד שמקורם בתשלומי חובה, כמשמעותם בסעיף 146 ג(א)(2);

"עירייה חדלה" – עירייה שאינה ממלאת תפקיד, למעט בשל שביתה;

"רשות מקומית ממלאת תפקיד" – רשות מקומית שניתנה לה הוראה בדבר מילוי תפקיד;

"תפקיד" – חובה או תפקיד היוניים שהוטלו על עירייה לפי הפקודה או בכל דין, מסוג שקבע השר, וכן חובה או תפקיד אחרים שקבע השר באישור ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת.

(ב) ראה השר, לאחר שהונחה לפניו חוות דעת מקצועית בכתב, כי עירייה היא עירייה חדלה, או שמילוי התפקיד בידי אותה עירייה כרוך בעלות בלתי סבירה, רשאי הוא להורות לה לחדול לתקופה מצטברת שלא תעלה על 12 חודשים, ממילוי אותו תפקיד, ואולם אם הוגשה בקשה לפי סעיף 146 א, רשאי השר להאריך תקופה זו כל עוד לא ניתן פסק דין סופי בבקשה (בסימן זה – הוראה בדבר הפסקת מילוי תפקיד); הורה השר כאמור, יורה לרשות מקומית אחרת למלא את אותו תפקיד (בסימן זה – הוראה בדבר מילוי תפקיד).

(ג) לא יורה השר בדבר הפסקת מילוי תפקיד אלא לאחר שנתן לראש העירייה החדלה ולראש הרשות המקומית ממלאת התפקיד הודמנות להשמיע את עמדותיהם, ולאחר ששוכנע כי הרשות ממלאת התפקיד מסוגלת למלא אותו, וכי די בכספי מילוי התפקיד כדי לכסות את עלות מילוי התפקיד.

* התקבל בכנסת ביום י"ח בטבת התשס"ח (27 בדצמבר 2007); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק – הממשלה 335, מיום ג' בחשוון התשס"ח (15 באוקטובר 2007), עמ' 16.
¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, עמ' 197; ס"ח התשס"ח, עמ' 101.

(ד) הוראה בדבר מילוי תפקיד תכלול את התפקיד שתמלא הרשות המקומית ממלאת התפקיד במקומה של העירייה החדלה, את עלות מילוי התפקיד ואת משך התקופה שבה ימולא אותו תפקיד; עלות מילוי התפקיד כאמור תיקבע בהסכמת שר האוצר, בשיעור העלות בפועל.

(ה) הודעה על הוראה בדבר הפסקת מילוי תפקיד ועל הוראה בדבר מילוי תפקיד יפורסמו ברשומות.

(א) הורה השר הוראות כאמור בסעיף 146 ב(ב), יחולו בתקופת מילוי התפקיד הוראות אלה:

הוראות בדבר מילוי תפקיד בידי רשות מקומית ממלאת תפקיד

(1) הקצבה המועברת לעירייה החדלה מהמדינה, בעד תפקיד שביצעו הוטל על הרשות המקומית ממלאת התפקיד, וכן כל הקצבה המועברת לעירייה החדלה שלא לשם מילוי תפקיד מסוים, יועברו, במישור, לרשות המקומית ממלאת התפקיד, ובלבד שלא יועבר סכום העולה על עלות מילוי התפקיד כפי שנקבעה לפי הוראות סעיף 146 ב(ד) (בסעיף זה – כספי מילוי תפקיד שמקורם בהקצבות); לעניין זה, "הקצבה" – תמיכה, מענק או השתתפות אחרת מתקציב המדינה;

(2) לא היה בהקצבות כאמור בפסקה (1) כדי לכסות את עלות מילוי התפקיד, יורה השר על העברת כספי הארנונה, המסים, האגרות, ההיטלים, דמי ההשתתפות, הקנסות ושאר תשלומי החובה, המגיעים לעירייה החדלה לפי כל דין (בסעיף זה – תשלומי חובה), שלא נועדו לשם מילוי תפקיד מסוים ותשלומי חובה שנועדו לשם מילוי תפקיד שביצעו הוטל על הרשות המקומית ממלאת התפקיד, כולם או חלקם, ובלבד שלא יועבר סכום העולה על עלות מילוי התפקיד, ורשאי הוא להסמיך את הרשות המקומית ממלאת התפקיד לגבות בעצמה את תשלומי החובה, כולם או חלקם (בסעיף זה – כספי מילוי תפקיד שמקורם בתשלומי חובה);

(3) על כספי מילוי תפקיד יחולו הוראות אלה –

(א) הם יופקדו בחשבון בנק, אחד או יותר, שיופקדו בו אך ורק כספים אלה;

(ב) הם ינוהלו בידי גזבר הרשות המקומית ממלאת התפקיד באופן שיאפשר מעקב אחר התקבולים מכל מקור וההוצאות שהוצאו למטרות השונות;

(ג) הם ישמשו אך ורק למילוי התפקיד שממלאת הרשות המקומית ממלאת התפקיד במקומה של העירייה החדלה;

(4) בלי לגרוע מההוראות לפי חוק יסודות התקציב, התשמ"ה-1985,² כספי מילוי תפקיד וכן זכותה של הרשות המקומית ממלאת התפקיד לקבלתם של כספי מילוי תפקיד, לא יהיו ניתנים לשעבוד או להמחאה ולא תוחל לגביהם זכות קיזוז, אלא אם כן ניתן לכך אישור מאת השר; אישור כאמור לא יינתן אלא לאחר שנוכח השר שהשעבוד, ההמחאה או זכות הקיזוז היוניים לשם מילוי התפקיד, ולמטרה זו בלבד;

(5) כספי מילוי תפקיד שמקורם בהקצבות לא יהיו ניתנים לעיקול, אלא באחד מאלה:

(א) בידי מי שהרשות המקומית ממלאת התפקיד התקשרה עמו בהסכם לצורך ביצוע פעולה הדרושה לשם מילוי אותו תפקיד, בשל אי-תשלום כספים בעבור אותה פעולה, ובלבד שהפעולה כאמור בוצעה בפועל;

(ב) בידי עובד ממלא תפקיד בשל חבותה של הרשות המקומית ממלאת התפקיד כלפיו לפי הוראות סעיף קטן (ד).

(ב) אין בהוראות סעיף קטן (א) כדי לפגוע בתוקפם של שעבוד, המחאה או זכות קיזוז, אשר היו בתוקף בטרם הורה השר לגבי אותה עירייה חדלה בדבר הפסקת מילוי תפקיד, ואין בו כדי למנוע את מימושן של זכויות מבוהם של שעבוד, המחאה או זכות קיזוז כאמור בנוגע לכספים שהיו בידי העירייה החדלה או שהיו מגיעים לה אלמלא היתה עירייה חדלה.

(ג) אין בהוראות סעיף קטן (א) כדי לגרוע –

(1) מזכות קיזוז הנתונה למדינה, לפי כל דין, בקשר לכספי מילוי תפקיד שמקורם בהקצבות;

(2) מהוראות כל דין לעניין כספי מילוי תפקיד, לרבות לעניין ניהול או הפקדה של כספים כאמור או לעניין שעבוד, המחאה, זכות קיזוז או עיקול בנוגע לכספים כאמור.

(ד) (1) לשם מילוי תפקיד תסתייע רשות מקומית ממלאת תפקיד, אם מצאה זאת לנכון ובאישור השר, בעובדי העירייה החדלה; באישור כאמור יפורטו העובדים שבהם תסתייע הרשות המקומית ממלאת התפקיד (בסעיף זה – עובד ממלא תפקיד) והיקף משרתם.

(2) עובד ממלא תפקיד יפעל, החל במועד מתן האישור לפי פסקה (1), בהתאם להוראות של מי שמונה לכך בידי הרשות המקומית ממלאת התפקיד.

² ס"ח התשמ"ה, עמ' 60.

(3) עובד ממלא תפקיד ימשיך להיות עובד העירייה החדלה, ולא יהיה לעובד הרשות המקומית ממלאת התפקיד רק בשל היותו עובד ממלא תפקיד.

(4) שכרו של עובד ממלא תפקיד וכל הטבה כספית אחרת הקשורה לעבודה, המשולמת לעובד ממלא תפקיד או בעדו, בשל או בקשר לעבודתו כעובד ממלא תפקיד למשך התקופה שבה הוא ממלא את אותו תפקיד ובהתאם להיקף המשרה שבה הוא ממלא את אותו תפקיד, ישולמו בידי הרשות המקומית ממלאת התפקיד מכספי מילוי התפקיד.

(5) עובד ממלא תפקיד בפנסיה תקציבית לא יהיה זכאי לגמלה או לזכויות אחרות הקשורות בפרישה מהרשות המקומית ממלאת התפקיד בשל התקופה שבה הוא ממלא את אותו תפקיד באותה רשות; התקופה האמורה תובא בחשבון כתקופת שירות של העובד בעירייה החדלה לצורך תשלום גמלתו בכפוף לתנאי הסדר הפנסיה התקציבית שחל לגביו; לענין זה, "עובד בפנסיה תקציבית" – עובד העירייה החדלה, שהסדר הפנסיה החל לגביו הוא תשלום קצבה או סכום חד-פעמי, לפי הסכם, מקופת העירייה.

(6) בכפוף להוראות סעיף קטן זה, אין בהטלת תפקיד לפי סעיף 146 ב ובהסתייעות בעובדים לפי סעיף קטן זה כדי לפגוע בזכויות ובתנאי העבודה, הנתונים כדין לעובדי העירייה החדלה, לרבות עובדים ממלאי תפקיד.

(ז) הרשות המקומית ממלאת התפקיד תודיע לשר על האופן שבו בכוונתה למלא את התפקיד, לרבות לפי סעיף קטן (ד).

(ו) לרשות מקומית ממלאת תפקיד יהיו, לשם מילוי התפקיד, כל הסמכויות הנתונות על פי כל דין לעירייה החדלה לשם מילוי אותו תפקיד.

(ז) רשות מקומית ממלאת תפקיד נושאת באחריות על פעולותיה כממלאת תפקיד.

146ה. השר רשאי, באישור ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת, לקבוע הוראות נוספות על ההוראות המפורטות בסעיף 146 ג, לענין מילוי תפקיד של עירייה חדלה בידי רשות מקומית ממלאת תפקיד; הוראות כאמור יכול שיתייחסו להתחייבויות והתקשרויות של העירייה החדלה ושל הרשות המקומית ממלאת התפקיד לשם מילוי אותו תפקיד, לאופן הפעלת הסמכויות לענין התפקיד כאמור בידי הרשות המקומית ממלאת התפקיד ולשימוש הרשות המקומית ממלאת התפקיד בנכסים ובזכויות של העירייה החדלה לשם מילוי התפקיד.

הוראות נוספות בדבר מילוי תפקיד בידי רשות מקומית ממלאת תפקיד

3. תיקון פקודת המועצות המקומיות – מס' 50
4. תיקון פקודת העיריות ופקודת המועצות המקומיות – הוראת שעה
5. תיקון חוק פיצוי לנפגעי פוליו
6. תיקון חוק פיצוי לנפגעי פוליו – תחולה
7. תיקון חוק ביטוח בריאות ממלכתי – מס' 38
- בפקודת המועצות המקומיות, בסעיף 34א(א), אחרי "142ג", יבוא "146ב עד 146ד".
- הוראות סעיפים 146ב עד 146ד לפקודת העיריות, בנוסחם בסעיף 2 לחוק זה, והוראות סעיף 34א לפקודת המועצות המקומיות, בנוסחו בסעיף 3 לחוק זה, יעמדו בתוקפן במשך שנה מיום תחילתו של חוק זה, ואולם הוראות הסעיפים האמורים ימשיכו לחול על הוראה בדבר הפסקת מילוי תפקיד והוראה בדבר מילוי תפקיד, שנתן שר הפנים, בתקופת תוקפם של אותם סעיפים, למשך התקופה הקבועה בסעיף 146ב(ב) לפקודת העיריות, בנוסחו בסעיף 2 לחוק זה; בסעיף זה, "הוראה בדבר הפסקת מילוי תפקיד" ו"הוראה בדבר מילוי תפקיד" – כהגדרתן בסעיף 146ב(ב) לפקודת העיריות, בנוסחו בסעיף 2 לחוק זה.
- פרק ג': בריאות**
- בחוק פיצוי לנפגעי פוליו, התשס"ז–2007, בסעיף 3, אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:
- "ג) פיצוי חד-פעמי לפי סעיף זה ישולם בשני תשלומים, כדלקמן:
- (1) מחצית מסכום הפיצוי תשולם לאחר קביעת זכאותו של נפגע הפוליו לקבלת הפיצוי האמור (בסעיף קטן זה – המחצית הראשונה);
- (2) המחצית השנייה של סכום הפיצוי תשולם בתום 12 חודשים מיום תשלום המחצית הראשונה (בסעיף קטן זה – המחצית השנייה), ובכל מקרה לא לפני יום ה' בטבת התשס"ט (1 בינואר 2009); סכום המחצית השנייה יעודכן בהתאם לשיעור עליית המדד, כהגדרתו בסעיף קטן (ב), שפורסם לאחרונה לפני יום תשלום המחצית השנייה לעומת המדד שפורסם לאחרונה לפני יום תשלום המחצית הראשונה."
- סעיף 3(ג) לחוק פיצוי לנפגעי פוליו, התשס"ז–2007, בנוסחו בסעיף 5 לחוק זה, יחול על מי שטרם שולם לו פיצוי חד-פעמי לפי הוראות החוק האמור והגיש תביעה לקבלת הפיצוי האמור לאחר יום כ"ט בכסלו התשס"ח (9 בדצמבר 2007).
- בחוק ביטוח בריאות ממלכתי, התשנ"ד–1994⁵ (בפרק זה – חוק ביטוח בריאות ממלכתי) –
- (1) בסעיף 10(ב)(3), אחרי "למעט שירותי סיעוד" יבוא "ולמעט בחירת רופא מנתח לביצוע ניתוח, בלא שיידרש מהעמית תשלום השתתפות עצמית";
- (2) בסעיף 10(ב), אחרי פסקה (3) יבוא:
- "(4) התכנית לא תכלול תרופות מצילות חיים או מאריכות חיים";
- (3) בסעיף 13(א)(5), במקום הסיפה החל במילים "יעמוד בשנת 1997" יבוא "יהיה סכום השווה לשיעור של 6.45% מעלות הסל לקופות";
- (4) אחרי סעיף 20 יבוא:
- "היקף ההוצאה המרבית של קופת חולים בבית חולים כללי פרטי
- "בית חולים כללי פרטי" – בית חולים כללי שאינו אחד מאלה:
- (1) בית חולים ממשלתי כללי, לרבות פעילות המתבצעת בו בידי תאגיד בריאות, כהגדרתו בסעיף 21 לחוק יסודות התקציב, התשמ"ה–1985⁶;

³ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, עמ' 256; ס"ח התשס"ח, עמ' 101.

⁴ ס"ח התשס"ז, עמ' 161.

⁵ ס"ח התשנ"ד, עמ' 156; התשס"ז, עמ' 55.

⁶ ס"ח התשמ"ה, עמ' 60.

- (2) בית חולים כללי שבבעלות קופת חולים;
- (3) בית חולים כללי שבבעלות רשות מקומית;
- (4) בית חולים שהוא תאגיד שהוא מוסד ציבורי כמשמעותו בסעיף 9 לפקודת מס הכנסה⁷;
- “בית חולים ציבורי כללי” – כהגדרתו בחוק ההסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנת הכספים 2002), התשס”ב–2002.⁸
- (ב) שר הבריאות ושר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאים לקבוע, בצו, את היקף ההוצאה המרבית שרשאית להוציא כל קופת חולים, מדי שנה, ממקורות המימון המפורטים בסעיף 13, לצורך רכישת שירותי אשפוז מכלל בתי החולים הכלליים הפרטיים; היקף ההוצאה המרבית כאמור לא יפחת מהיקף ההוצאה שהוציאה בפועל קופת החולים בעד רכישת שירותי אשפוז בבתי חולים כלליים פרטיים בשנת 2007; בסעיף קטן זה, “היקף ההוצאה המרבית” – שיעור מסך ההוצאה של כל קופת חולים בבתי חולים ציבוריים כלליים, בעד שירותי אשפוז.
- (ג) צו לפי סעיף קטן (ב) יעמוד בתוקפו, בכל פעם, לתקופה שלא תעלה על שנתיים.

תיקון חוק ביטוח בריאות ממלכתי – הוראות מעבר

8. על תכנית לשירותים נוספים, כמשמעותה בסעיף 10 לחוק ביטוח בריאות ממלכתי, שאישר שר הבריאות לפי הוראת הסעיף האמור לפני המועד הקובע (להלן – התכנית), יחולו הוראות אלה:

(1) בתכנית הכוללת שירותים לעניין בחירת רופא מנתח כאמור בסעיף 10(ב) לחוק ביטוח בריאות ממלכתי, כנוסחו בסעיף 7(1) לחוק זה, יהיו הוראות התכנית לגבי שירותים אלו בטלות החל ביום כ”ד באדר א’ התשס”ח (1 במרס 2008); בתכנית הכוללת שירותים כאמור בסעיף 10(ב) לחוק ביטוח בריאות ממלכתי, כנוסחו בסעיף 7(2) לחוק זה, יהיו הוראות התכנית לגבי שירותים אלו בטלות החל ביום כ”ג בטבת התשס”ח (1 בינואר 2008);

(2) על אף הוראות פסקה (1), עמית שהצטרף לתכנית לפני אחד מן המועדים הנקובים בפסקה (1), לפי העניין, יהיה זכאי לטיפול בהתאם לתכנית שהיתה תקפה ערב המועד הקובע, כמפורט להלן, לפי העניין:

(א) לעניין שירותים כאמור בסעיף 10(ב) לחוק ביטוח בריאות ממלכתי, יהיה העמית זכאי לבחירת רופא מנתח בלא תשלום השתתפות עצמית בהתאם לתנאי התכנית כתוקפה ערב המועד הקובע, אם הצטרף לתכנית לפני יום כ”ד באדר א’ התשס”ח (1 במרס 2008) וקביעת התור לניתוח נעשתה לפני יום כ”ה באדר ב’ התשס”ח (1 באפריל 2008);

⁷ דיני מדינת ישראל, ניסח חדש 6, עמ’ 120.

⁸ ס”ח התשס”ב, עמ’ 146; התשס”ז, עמ’ 55.

(ב) לענין שירותים כאמור בסעיף 10(ב)(4) לחוק ביטוח בריאות ממלכתי, יהיה העמית זכאי לתרופה בהתאם לתנאי התכנית כתוקפה ערב המועד הקובע, לתקופת הזכאות הנוספת לתרופות; נרשמה לעמית תרופה שהוא זכאי לה על פי התכנית כתוקפה ערב המועד הקובע, לפני יום כ"ג בטבת התשס"ח (1 בינואר 2008) או בתקופת הזכאות הנוספת לתרופות, יהיה העמית זכאי להמשך הטיפול באותה תרופה שנרשמה לו כאמור, גם לאחר תום תקופת הזכאות הנוספת לתרופות, בהתאם לתנאי התכנית כתוקפה ערב המועד הקובע;

(3) לענין זה –

"המועד הקובע" – י"ד בטבת התשס"ח (23 בדצמבר 2007);

"תקופת הזכאות הנוספת לתרופות" – התקופה המתחילה עם תום תקופת האכשרה של העמית לענין הזכאות לאותה תרופה לפי תנאי התכנית כתוקפה ערב המועד הקובע, או ביום כ"ג בטבת התשס"ח (1 בינואר 2008), לפי המאוחר, והמסתיימת באחד ממועדים אלה, לפי הענין:

(1) לעמית שהצטרף לתכנית לאחר המועד הקובע – ביום כ"ה באדר ב' התשס"ח (1 באפריל 2008);

(2) לעמית שהצטרף לתכנית לפני המועד הקובע ולא נקבעה לגביו תקופת אכשרה – ביום י"ד בטבת התש"ע (31 בדצמבר 2009), ואולם בתום 15 חודשים ממועד הצטרפותו של העמית לתכנית, לא יהיה העמית זכאי אלא לתרופות שהיו כלולות בתכנית כתוקפה בתום 15 החודשים כאמור;

(3) לעמית שהצטרף לתכנית לפני המועד הקובע ונקבעה לגביו תקופת אכשרה – בתום פרק זמן שתחילתו במועד הצטרפותו לתכנית או ממועד זכאותו לשירותים כאמור בסעיף 10(ב)(4) לחוק ביטוח בריאות ממלכתי, לפי המאוחר, ואורכו כפל תקופת האכשרה, ובלבד שסך תקופת הזכאות לא יפחת מ-15 חודשים ולא יעלה על 24 חודשים.

בחוק ההסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנת הכספים 2002), התשס"ב-2002 –

(1) בסעיף 10 –

(א) אחרי ההגדרה "בית חולים ציבורי כללי" יבוא:

"חוק ביטוח בריאות ממלכתי" – חוק ביטוח בריאות ממלכתי, התשנ"ד-1994¹⁰;

(ב) בהגדרה "תקרת צריכה בסיסית פרטנית במחיר מלא", במקום "עד 2006 יבוא "עד 2009";

(ג) בהגדרה "תקרת צריכה כוללת במחיר מלא", בסופה יבוא:

"(4) בשנים 2008 עד 2010 – 0.6%, בהפחתה ובתוספת שיקבעו שר הבריאות ושר האוצר לכל אחת מהשנים האמורות, לפי סעיף 12ג¹¹;

(ד) בהגדרה "תקרת צריכה פרטנית במחיר מלא", בסופה יבוא:

"(5) בשנת 2008 – כקבוע בסעיף 12ד;

תיקון חוק ההסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנת הכספים 2002) – מס' 89

⁹ ס"ח התשס"ב, עמ' 146; התשס"ז, עמ' 55.
¹⁰ ס"ח התשנ"ד, עמ' 156.

(6) בשנים 2009 ו-2010 – תקרת הצריכה הבסיסית הפרטנית לקופת החולים בכל בית חולים ציבורי כללי, בתוספת ריאלית בשיעור הקבוע בסעיף 12ה או בשיעור אחר שייקבע בצו לפי סעיף 13, ובהפחתה ובתוספות האחרות הקבועות בסעיף 12ה, לפי העניין;

(2) אחרי סעיף 12 ב יבוא:

”הפחתה ותוספת 12.ג. (א) בסעיף זה –

”שירות אמבולטורי שמחירו הופחת” – שירות אמבולטורי שאינו שירות מוחרג, שמחירו הופחת לפי חוק הפיקוח מעבר לשיעור העדכון של מחיר שירותי הבריאות לפי החוק האמור בתקופה שמיים י”ז באלול התשס”ז (31 באוגוסט 2007) עד יום ז’ בשבט התשס”ט (1 בפברואר 2009);

”שירות מוחרג” – שירות שהוא אחר מאלה:

(1) בדיקת רופא מומחה במרפאה;

(2) טיפול בהקרנת שדה;

(3) טיפול הפריה חוץ-גופית;

(4) מיפוי שריר הלב באמצעות SPECT – Single photon emission computed tomography;

(5) שירות שקבעו השרים בצו לפי סעיף 17(8).

(ב) שר הבריאות ושר האוצר יקבעו, בצו, לכל אחת מהשנים 2008 עד 2010, עד יום 1 במרס של כל אחת מהשנים האמורות, את סכום ההפחתה ואת סכום התוספת, לשם קביעת תקרת הצריכה הכוללת במחיר מלא לכל אחת משנים אלה, כמפורט להלן:

(1) לשנת 2008 –

(א) הפחתה בסכום השווה לסך המכפלות של כל שירות ושירות מהשירותים המוחרגים, שצרכו כל קופות החולים בכל בתי החולים הציבוריים הכלליים בשנת 2006, במחיר המלא של כל שירות כאמור ביום כ”ה בשבט התשס”ח (1 בפברואר 2008), בתוספת ריאלית של 0.6%;

(ב) תוספת בסכום השווה לסך הכולל של שני אלה:

(1) 2.2% מסך תקרות הצריכה הפרטניות במחיר מלא של כל קופות החולים בכל בתי החולים הציבוריים הכלליים, שהם בתי חולים ממשלתיים;

(2) סכום השווה לממוצע הביצוע במחיר קבוע של כל קופות החולים בבתי החולים הציבוריים הכלליים המצויים בתחום המוניציפלי של העיר נצרת בשנים 2005 ו-2007, כשהוא מוכפל ביחס שבין תקרת הצריכה הכוללת במחיר מלא לשנת 2007 לבין ממוצע הביצוע במחיר קבוע של כל קופות החולים בכל בתי החולים הציבוריים הכלליים, שאינם בתי החולים שבתחום המוניציפלי כאמור, בשנים 2005 עד 2007, ובתוספת ריאלית של 0.6%.

(2) לשנת 2009 – הפחתה בסכום השווה לסך המכפלות של כל שירות ושירות מהשירותים האמבולטוריים שמחירם הופחת, שצרכו כל קופות החולים בכל בתי החולים הציבוריים הכלליים בשנת 2007, במחיר המלא של כל שירות כאמור ביום ז' בשבט התשס"ט (1 בפברואר 2009), בתוספת ריאלית של 0.6%.

(3) לשנת 2010 – הפחתה בסכום הגבוה מבין אלה:

(א) סכום השווה לסך המכפלות של כל שירות ושירות מהשירותים האמבולטוריים, שאינם שירותים מוחרגים ואינם שירותים אמבולטוריים שמחירם הופחת, שצרכו כל קופות החולים בכל בתי החולים הציבוריים הכלליים בשנת 2008, במחיר המלא של כל שירות כאמור ביום י"ז בשבט התש"ע (1 בפברואר 2010), בתוספת ריאלית של 1.2%.

(ב) סכום השווה ל-25% מסך החשבונות שהוציאו כל בתי החולים הציבוריים הכלליים לכל קופות החולים בשל רכישת שירותים אמבולטוריים בשנת 2006;

ואולם אם ההפחתה בסכום לפי פסקה זו, בצירוף סכומי ההפחתות לשנים 2008 ו-2009 לפי פסקאות (1)(א) ו-(2), עולה על סך החשבונות שהוציאו כל בתי החולים הציבוריים הכלליים לכל קופות החולים בשל רכישת שירותים אמבולטוריים בשנת 2006, יהיה סכום ההפחתה בשנת 2010: ההפרש שבין סך החשבונות כאמור לבין סך סכומי ההפחתות לשנים 2008 ו-2009 לפי הפסקאות האמורות.

(ג) שר הבריאות ושר האוצר יפרסמו ברשומות עד יום 1 במרס של כל אחת מהשנים 2008 עד 2010, את תקרת הצריכה הכוללת במחיר מלא לאותה שנה, ואת פירוט רכיביה.

“גודל בית חולים” – בהתאם לחישוב שייערך באופן שיקבעו
שר הבריאות ושר האוצר, בצו;

“יחס החשבונות” – היחס שבין הממוצע השנתי של החשבונות
שהגיש בית החולים לקופת החולים בשל שירותים
שרכשה הקופה בבית החולים בשנים 2005 עד 2007, לבין
הממוצע השנתי של החשבונות שהגישו כל בתי החולים
הציבוריים הכלליים לכל קופות החולים בשל שירותים
שרכשו הקופות בבתי החולים בשנים האמורות;

“יחס המבוטחים המשוקלל” – היחס שבין מספר המבוטחים
המשוקלל של קופת החולים, אשר מקום מגוריהם הוא
במחוז שבו מצוי בית החולים, ביום כ”ג בטבת התשס”ח
(1 בינואר 2008), לבין מספר המבוטחים המשוקלל של
כל קופות החולים, אשר מקום מגוריהם הוא באותו
מחוז, בשנה האמורה, כשהוא מוכפל ביחס שבין גודל
בית החולים לבין הגודל המצטבר של כלל בתי החולים
באותו מחוז; משרת בית חולים ציבורי כללי, דרך קבע,
גם אוכלוסיה שמקום מגוריה אינו במחוז שבו הוא
מצוי, יוגדל יחס המבוטחים המשוקלל של כל קופת
חולים בבית החולים האמור בשיעור של 20%, ויחס
המבוטחים המשוקלל של כל קופות החולים בכל אחד
מבתי החולים הציבוריים הכלליים האחרים יופחת
בהתאמה;

“מחוז” – כפי שיקבעו שר הבריאות ושר האוצר;

“מספר מבוטחים משוקלל” – כהגדרתו בסעיף 17 לחוק ביטוח
בריאות ממלכתי;

“תקרת הצריכה הכוללת החלקית לשנת 2008” – תקרת
הצריכה הכוללת במחיר מלא לשנת 2008, לפני
ההפחתה והתוספת שקבעו שר הבריאות ושר האוצר
לפי סעיף 12ג(ב)(1).

(ב) תקרת הצריכה הפרטנית במחיר מלא בשנת 2008, לכל
קופת חולים בכל בית חולים ציבורי כללי, תהיה הסכום
המתקבל מחיבור שני הסכומים המפורטים להלן (בסעיף
זה – תקרת הצריכה הפרטנית החלקית), בהפחתה ובתוספת
כמפורט בסעיף קטן (ג), ואם נקבעו התאמות לפי סעיף קטן (ד)
– בכפוף להתאמות האמורות:

(1) סכום השווה למכפלת תקרת הצריכה הכוללת
החלקית לשנת 2008 ב-90% מיחס החשבונות;

(2) סכום השווה למכפלת תקרת הצריכה הכוללת
החלקית לשנת 2008 ב-10% מיחס המבוטחים
המשוקלל.

(ג) ההפחתה מתקרת הצריכה הפרטנית החלקית והתוספת לתקרה האמורה, בשנת 2008, יהיו כמפורט להלן:

(1) הפחתה בסכום השווה לסך המכפלות של כל שירות ושירות מהשירותים המוחרגים, כהגדרתם בסעיף 12ג(א), שצרכה קופת החולים בבית החולים בשנת 2006, במחיר המלא של כל שירות כאמור ביום כ"ה בשבט התשס"ח (1 בפברואר 2008), בתוספת ריאלית של 0.6%;

(2) תוספת בבית חולים ציבורי כללי שהוא בית חולים ממשלתי, בסכום השווה ל-2.2% מתקרת הצריכה של קופת החולים בבית החולים.

(ד) תקרת הצריכה הפרטנית במחיר מלא בשנת 2008, לכל קופת חולים בכל בית חולים ציבורי כללי המצוי בתחום המוניציפלי של העיר נצרת, תהיה סכום השווה למוצע הביצוע במחיר קבוע של קופת החולים באותו בית חולים בשנים 2005 ו-2007, כשהוא מוכפל ביחס שבין תקרת הצריכה הכוללת במחיר מלא לשנת 2007 של אותה קופת חולים בכל בתי החולים הציבוריים הכלליים, למעט בתי החולים שבתחום המוניציפלי כאמור, לבין ממוצע הביצוע במחיר קבוע של קופת החולים בכל בתי החולים הציבוריים הכלליים, למעט בתי החולים שבתחום המוניציפלי כאמור, בשנים 2005 עד 2007.

(ה) שר הבריאות ושר האוצר רשאים לקבוע, עד יום כ"ד באדר א' התשס"ח (1 במרס 2008), לשנת 2008, שיעורי התאמה של תקרות הצריכה, כמפורט להלן, ובלבד שסך כל תקרות הצריכה הפרטניות במחיר מלא של כל קופות החולים בכל בתי החולים הציבוריים הכלליים לא יעלה על תקרת הצריכה הכוללת במחיר מלא לשנת 2008:

(1) שיעור התאמה של תקרת הצריכה של קופת חולים בבית חולים ציבורי כללי, בשים לב לשינויים בפעילותה של הקופה בבית החולים בשל מלחמת לבנון השנייה;

(2) שיעור התאמה של תקרת הצריכה של קופת חולים בבית חולים ציבורי כללי, שיקבעו השרים בשים לב לנתונים הנוגעים לרכישת שירותים מוחרגים, כהגדרתם בסעיף 12ג(א), בידי קופת החולים בבית החולים.

(ו) שר הבריאות ושר האוצר יפרסמו ברשומות עד יום כ"ד באדר א' התשס"ח (1 במרס 2008), הודעה על תקרת הצריכה הפרטנית במחיר מלא של כל קופת חולים בכל בית חולים ציבורי כללי, שנקבעה לפי הוראות סעיף זה, ואת פירוט רכיביה.

12.ה. (א) תקרת הצריכה הפרטנית במחיר מלא בכל אחת מהשנים 2009 ו-2010 תהיה תקרת הצריכה הבסיסית הפרטנית במחיר מלא לכל קופת חולים בכל אחד מבתי החולים הציבוריים הכלליים בשנה הקודמת, בתוספת ריאלית בשיעור של 0.6% כשהוא מוכפל ביחס שבין השיעור מהסכום לחלוקה שקובע המוסד לביטוח לאומי לפי הוראות סעיף 18 לחוק ביטוח בריאות ממלכתי לכל קופת חולים באותה שנה, לבין השיעור האמור בשנה הקודמת (בסעיף זה – תקרת צריכה פרטנית מקודמת) וביחס שבין תקרת הצריכה הכוללת במחיר מלא באותה שנה לבין סכום כל תקרות הצריכה הפרטניות המקודמות של כל קופות החולים בכל בתי החולים, או בשיעור אחר שקבעו שר הבריאות ושר האוצר לאותה קופה ביחס לכל בתי החולים או ביחס לבית החולים שנקבעה לו תוספת לתקרת צריכה לבית חולים ציבורי כללי, הכל בצו לפי סעיף 13 (בסעיף זה – תקרת הצריכה הפרטנית החלקית), בהפחתה ובתוספת כמפורט להלן, לפי העניין, ואם נקבעו התאמות לפי סעיף קטן (ב) – בכפוף להתאמות האמורות:

- (1) לשנת 2009 – הפחתה בסכום השווה לסך המכפלות של כל שירות ושירות מהשירותים האמבולטוריים שמחירים הופחת, כהגדרתם בסעיף 12(א), שצרכה קופת החולים בבית החולים בשנת 2007, במחיר המלא של כל שירות כאמור ביום 1' בשבט התשס"ט (1 בפברואר 2009), בתוספת ריאלית של 0.6%;
- (2) לשנת 2010 –

(א) היתה ההפחתה מתקרת הצריכה הכוללת במחיר מלא לשנת 2010, לפי סעיף 12(ב)(3), בסכום הקבוע בפסקת משנה (א) שבו – הפחתה בסכום השווה לסך המכפלות של כל שירות ושירות מהשירותים האמבולטוריים, שאינם שירותים מוחרגים ואינם שירותים אמבולטוריים שמחירים הופחת, כהגדרתם בסעיף 12(א), שצרכה קופת החולים בבית החולים בשנת 2008, במחירו המלא של כל שירות כאמור ביום י"ז בשבט התש"ע (1 בפברואר 2010), בתוספת ריאלית בשיעור של 1.2%;

(ב) היתה ההפחתה מתקרת הצריכה הכוללת במחיר מלא לשנת 2010, לפי סעיף 12(ב)(3), בסכום אחר מהסכום הקבוע בפסקת משנה (א) שבו – סכום ההפחתה שנקבעה לפי סעיף 12(ב)(3) כשהוא מוכפל ביחס שבין הצריכה של שירותים אמבולטוריים של קופת החולים בבית החולים, בשנת 2006, לבין סך הצריכה של שירותים כאמור, באותה שנה, בידי כל קופות החולים בכל בתי החולים הציבוריים הכלליים.

(ב) שר הבריאות ושר האוצר רשאים לקבוע, לכל אחת מהשנים 2009 ו-2010, עד יום 1 במרס של כל אחת מהשנים האמורות, שיעור התאמה של תקרת הצריכה של קופת חולים בבית חולים ציבורי כללי, בשים לב לנתונים הנוגעים לרכישת השירותים המפורטים להלן, לפי העניין. בידי קופת החולים בבית החולים, ובלבד שסך כל תקרות הצריכה הפרטניות במחיר מלא של כל קופות החולים בכל בתי החולים הציבוריים הכלליים לא יעלה על תקרת הצריכה הכוללת במחיר מלא לשנת 2009 או 2010, לפי העניין:

(1) בשנת 2009 – שירותים אמבולטוריים שמחירם הופחת, כהגדרתם בסעיף 12ג(א);

(2) בשנת 2010 – שירותים אמבולטוריים שאינם שירותים מוחרגים ואינם שירותים אמבולטוריים שמחירם הופחת, כהגדרתם בסעיף 12ג(א).

(ג) שר הבריאות ושר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאים לקבוע, בצו, ביחס לשנת 2009, שיטה לחישוב תקרות הצריכה של קופות החולים בבתי החולים הציבוריים הכלליים, בשונה מהאמור בסעיף זה, בשים לב לנתונים בדבר השינויים בהיקף רכישת השירותים של קופות החולים בבתי החולים לעומת תקרות הצריכה של קופות החולים בבתי החולים, ורשאים הם לקבוע תקרות כאמור באופן שיפצה את קופות החולים או את בתי החולים גם בשל היקף הרכישה כאמור בשנת 2008, ובלבד שסך תקרות הצריכה הפרטניות במחיר מלא שייקבע לשנת 2009 לא יעלה על תקרת הצריכה הכוללת במחיר מלא לאותה שנה.

(ד) שר הבריאות ושר האוצר יפרסמו ברשומות עד יום 1 במרס של כל אחת מהשנים 2009 ו-2010, הודעה על תקרת הצריכה הפרטנית במחיר מלא של כל קופת חולים בכל בית חולים ציבורי כללי, שנקבעה לפי הוראות סעיף זה, ואת פירוט רכיביה;

(3) בסעיף 13 –

(א) ברישה, במקום "2006 ו-2007" יבוא "ולעניין צו לפי פסקת משנה (2) – גם בשנים 2009 ו-2010";

(ב) במקום פסקה (2) יבוא:

"(2) (א) את שיעור התוספת לתקרת צריכה לבית חולים ציבורי כללי;

ושיעור זה יחול לגבי כל קופה בהתאם ליחס שבין שיעור התוספת

לקופה לבין השיעור כמפורט להלן, לפי העניין:

(1) בשנים 2003 ו-2004 – 1.25%;

(2) בשנת 2006 – 0.8%;

(3) בשנת 2007 – 0.8%, בהפחתת סכום כאמור בפסקה (3)

להגדרה "תקרת צריכה כוללת במחיר מלא" שבסעיף 10;

(4) בשנים 2008 עד 2010 – 0.6%, בהפחתה ובתוספת שנקבעו לאותה שנה לפי סעיף 112ג.

(ב) בקביעת השיעור האמור ישקלו השרים את מספר המיטות הנוספות שאושרו ושירותי בריאות אחרים שאושרו לבית החולים ואת עיתוי הפעלתם, וכן את תמהיל שירותי הבריאות בבית החולים, בהתחשב בשינויים היחסיים במחירי שירותי הבריאות:"

(4) בסעיף 14, בסופו יבוא:

"(ג) קופת חולים תשלם בעבור שירותים שרכשה בבית חולים ציבורי כללי בכל אחת מהשנים 2008 עד 2010 –

(1) עד לתקרת הצריכה הפרטנית במחיר מלא – לא יותר ממחירי שירותי הבריאות;

(2) מעבר לתקרת הצריכה הפרטנית במחיר מלא ועד לביצוע במחיר קבוע בשיעור של התקרה הפרטנית במחיר מלא בתוספת 13%, למעט בשל אשפוז שחלות לגביו הוראות פסקה (4) – לא יותר מ-30% ממחירי שירותי הבריאות;

(3) מעבר לביצוע במחיר קבוע בשיעור של תקרת הצריכה הפרטנית במחיר מלא בתוספת 13%, למעט בשל אשפוז שחלות לגביו הוראות פסקה (4) – לא יותר מ-65% ממחירי שירותי הבריאות;

(4) בשל אשפוז בבית החולים של חבר הקופה שלגביו מסר בית החולים לקופה הודעה ולפיה החבר הוא מטופל המיועד להעברה – לא יותר ממחירי שירותי הבריאות, וזאת לאחר תום 48 שעות ממועד מסירת ההודעה כאמור, ואם נמסרה ההודעה בשבת או בחג – לאחר תום 72 שעות מהמועד האמור, אלא אם כן ערערה הקופה על ההודעה שנמסרה כאמור, לפני אותו מועד, בהתאם להוראות מינהל שהוציא לעניין זה משרד הבריאות; לעניין זה, "מטופל המיועד להעברה" – מי שמתקיים בו אחד מאלה:

(1) הוא בהנשמה ממושכת ומאושפז בבית חולים ציבורי כללי יותר מ-30 ימים ברציפות, וניתן להעבירו מחוץ לבית חולים כללי, בהתאם להוראות מינהל שהוציא לעניין זה משרד הבריאות;

(2) הוא מטופל פנימי-גריאטרי;

(5) אחרי סעיף 14 יבוא:

"תשלום בשל הפרש 14א. שר הבריאות ושר האוצר רשאים לקבוע, בצו, עד יום כ"ד באדר א' התשס"ח (1 במרס 2008), לשנת 2008, סכום שייחוסף לביצוע במחיר קבוע של קופת חולים בכל בית חולים ציבורי כללי בשנה האמורה, השווה לסכום המכפלות של כל שירות ושירות מהמנויים בפסקאות (1) עד (4) להגדרה "שירות מוחרג" שבסעיף 112ג(א), שצרכה אותה קופה באותו בית חולים בשנת 2007, בהפרש המחירים של כל שירות כאמור; לעניין זה, "הפרש המחירים" – ההפרש שבין מחיר של כל שירות מהשירותים המנויים בפסקאות (1) עד (4) להגדרה "שירות מוחרג" שבסעיף 112ג(א), ביום י"א בטבת התשס"ז (1 בינואר 2007), לבין מחירו המופחת של אותו שירות ביום כ"ה בשבט התשס"ח (1 בפברואר 2008).

14. ב. שר הבריאות ושר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאים לקבוע, בצו, לכל אחת מהשנים 2008 עד 2010, עד 1 במרס של כל אחת מהשנים האמורות, שיעור מתוך הפרש התשלום, שאותו תשלם קופת חולים לבית חולים ציבורי כללי, אם סך התשלומים בעבור שירותי בריאות שרכשה קופת החולים בבית החולים באותה שנה נמוך מסכום השווה למכפלת תקרת הצריכה הפרטנית במחיר מלא של קופת החולים באותו בית חולים, בשנה שלגביה נקבע הצו, בשיעור שקבעו השרים בצו האמור (בסעיף זה – סכום הבסיס); לעניין זה, "הפרש התשלום" – ההפרש שבין סך התשלום בעד שירותי בריאות שצרכה קופת החולים בבית החולים בשנה שלגביה נקבע הצו, לבין סכום הבסיס;

(6) בסעיף 15, במקום הסיפה החל במילים "מ-45% מכלל החשבונות" יבוא "מסכום כמפורט להלן, לפי העניין:

(1) בשנים 2002 עד 2007 – מסכום השווה ל-45% מכלל החשבונות שבעדם משולם סכום מופחת כאמור;

(2) בשנים 2008 עד 2010 – מסכום השווה ל-48.67% מכלל החשבונות שבעדם משולם סכום מופחת כאמור; שר הבריאות ושר האוצר רשאים לקבוע, בצו, ביחס לבית חולים ולתאגיד בריאות הפועל בתחומו, לכל אחת מהשנים 2009 ו-2010, שיעור אחר מכלל החשבונות שבעדם משולם סכום מופחת כאמור, לאחר שמייעת עמדת בית החולים והתאגיד;

(7) בסעיף 16(א)(1) ו-(2), המילים "התשנ"ד-1994" – יימחקו;

(8) בסעיף 17 –

(א) בסעיף קטן (א) –

(1) בפסקה (1), במקום "שירות הניתן לנפגע" יבוא "שירות הכלול בפוליסה לפי פקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התש"ל-1970", הניתן לנפגע;

(2) בפסקה (3), המילים "התשנ"ד-1994" – יימחקו;

(3) בסופו יבוא:

"(5) שירות שהוא בדיקת רופא מומחה במרפאה, טיפול בהקרנת שדה או טיפול הפריה חוץ-גופית;

(6) שירות אמבולטורי שמהירו הופחת, כהגדרתו בסעיף 12ג(א), שנרכש בשנת 2009;

(7) שירות אמבולטורי שנרכש בשנת 2010;

(8) שירות נוסף שקבעו שר הבריאות ושר האוצר בצו עד יום כ"ד באדר א' התשס"ח (1 במרס 2008);

(ב) בסעיף קטן (ב), במקום "כ"ב בטבת התשס"ח (31 בדצמבר 2007)" יבוא "כ"ד בטבת התשע"א (31 בדצמבר 2010)".

¹¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 15, עמ' 320.

פרק ד': ביטוח לאומי

תיקון חוק הביטוח
הלאומי – מס' 104

10. בחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995¹² (בפרק זה – חוק הביטוח הלאומי) –

(1) בסעיף 28ב, ברישאה, במקום "בטבת התשס"ז (31 בדצמבר 2006)" יבוא "י"ד בטבת התש"ע (31 בדצמבר 2009)";

(2) בסעיף 32, אחרי סעיף קטן (2ג) יבוא:

"(3ג) תקבולים שגבה המוסד בשל ביטול הפטור מתשלום דמי ביטוח כאמור בסעיף 351(א) ו-(ה) כנוסחו ערב יום כ"ג בטבת התשס"ח (1 בינואר 2008) וכן תקבולים שגבה לפי הוראות סעיף 371(ב), לא ייחשבו כתקבולים לעניין סעיפים קטנים (א) ו-(ג).";

(3) בסעיף 74א(ה), במקום "2007" יבוא "2008";

(4) בסעיף 97(ד), במקום "ינכה המוסד" יבוא "ומתמורת דמי פגיעה ינוכרו";

(5) בסעיף 170, אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ב1) השכר היומי הממוצע לגבי מובטל שבתכוף לפני התאריך הקובע היה זכאי לדמי פגיעה כמשמעותם בסעיף 92, יחושב לפי השכר שממנו מגיעים דמי ביטוח אבטלה בתקופה של 75 הימים שקדמו ליום שבעדו הגיעו לו לראשונה דמי הפגיעה האמורים, אם הוא גבוה מהשכר היומי הממוצע המהושב לפי סעיף קטן (א).";

(6) אחרי סעיף 274 יבוא:

"274א. מי שבתכוף לפני שירותו במילואים היה זכאי לדמי פגיעה כמשמעותם בסעיף 92, יהיה שכר העבודה הרגיל או ההכנסה הממוצעת שלו לעניין סעיף 272, סכום ההכנסה בעד רבע השנה שקדם ליום שבעדו הגיעו לו לראשונה דמי הפגיעה האמורים, אם הסכום האמור גבוה משכר העבודה הרגיל או ההכנסה הממוצעת, המחושבים לפי סעיף 274; סכום ההכנסה המתקבל כאמור יחולק ב-90";

(7) בסעיף 351 –

(א) בסעיף קטן (א), אחרי "דמי פגיעה", יבוא "תמורת דמי פגיעה", ובסופו יבוא "אלא מהסכום העולה על הסכום שהשתלם לו כדמי פגיעה, דמי לידה, תשלום בקשר לשיקום מקצועי או על הסכום שהיה משתלם לו כדמי פגיעה אילו לא קיבל תמורת דמי פגיעה, לפי העניין";

(ב) סעיף קטן (ה) – בטל.

תיקון חוק הביטוח
הלאומי – תחילה
ותחולה

11. (א) תחילתו של סעיף 228 לחוק הביטוח הלאומי, כנוסחו בסעיף 10(1) לחוק זה, ביום י"א בטבת התשס"ז (1 בינואר 2007).

(ב) סעיף 32 לחוק הביטוח הלאומי, כנוסחו בסעיף 10(2) לחוק זה, יחול על הקצבות אוצר המדינה למוסד לביטוח לאומי, החל ביום ט"ו בטבת התש"ע (1 בינואר 2010).

(ג) סעיפים 97(ד), 170, 274א ו-351 לחוק הביטוח הלאומי, כנוסחם בסעיף 10(4) עד (7) לחוק זה, יחולו על גמלאות ודמי ביטוח המשתלמים בעד יום תחילתו של חוק זה ואילך;

¹² ס"ח התשנ"ה, עמ' 210; התשס"ח, עמ' 23.

פרק ה': ייעוץ פנסיוני בביטוח

בחוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (עיסוק בייעוץ פנסיוני ובשיווק פנסיוני),
התשס"ה-2005¹³ –

(1) בסעיף 19(א), בפסקה (2), במקום "מחברה מנהלת שלה זיקה למוצר פנסיוני הכלול
בסוגי המוצר הפנסיוני שבפסקאות (1) עד (3) ו-(7) להגדרה "סוג מוצר פנסיוני" יבוא
"מגוף מוסדי שלו זיקה למוצר פנסיוני";

(2) בסעיף 28 –

(א) בסעיף קטן (א), במקום "שתחויב בהם חברה מנהלת" יבוא "שיחויב בה גוף
מוסדי" ובמקום "לחברה המנהלת" יבוא "לגוף המוסדי";

(ב) בסעיף קטן (ב), במקום "מחברה מנהלת" יבוא "מגוף מוסדי";

(ג) בסעיף קטן (ג), במקום "החברה המנהלת" יבוא "הגוף המוסדי";

(3) בסעיף 38(א) –

(א) בפסקה (4), במקום "שתחויב בהן חברה מנהלת" יבוא "שיחויב בה גוף
מוסדי" ובמקום "מחברה מנהלת" יבוא "מגוף מוסדי";

(ב) בפסקה (5), במקום "מחברה מנהלת" יבוא "מגוף מוסדי";

(ג) בפסקה (6), במקום "חברה מנהלת" יבוא "גוף מוסדי";

(4) בסעיף 52(ג)(1) –

(א) בפסקת משנה (א), במקום "במשך חמש שנים רצופות כל התנאים שבסעיף
11(א)(1) עד (4);" יבוא "כל התנאים שבסעיף 11(א)(1) עד (4), אך –

(1) לא לפני ה' בטבת התשס"ט (1 בינואר 2009) – לענין מתן ייעוץ
ביישובים המנויים בתוספת;

(2) לא לפני ז' בניסן התשס"ט (1 באפריל 2009) – לענין מתן ייעוץ
ביישובים שאינם מנויים בתוספת";

(ב) בפסקת משנה (ב), המילים "עד למועד שבו התקיימו בו לראשונה כל
התנאים שבסעיף 11(א)(1) עד (4), אך" – יימחקו, ובמקום "י"ד בטבת התש"ע
(31 בדצמבר 2009)" יבוא "ה' בטבת התשס"ט (1 בינואר 2009)";

(5) אחרי סעיף 52 יבוא:

"תוספת

(סעיף 52(ג))

אום אל פאחם, אופקים, אור עקיבא, אילת, אכסאל, אלון שבות, אעבלין, אריאל, בית
גאן, בית שאן, בית שמש, בני יהודה, בקה אל גרביה, ג'דידה מאכה, גוש חלב, גלגוליה,
דבוריה, דימונה, דיר אל אסד, דלית אל כרמל, חצור הגלילית, חרפיש, חצרים בסיס
צבאי, טבריה, טייבה, טירה, טמרה, יפיע, יקנעם, ירוחם, כאבול, כפר ורדים, כפר יאסיף,
כפר ירכא, כפר כנא, כפר מנרא, כפר קאסם, כפר קרע, כפר ראמה, כפר תבור, כרמיאל,
מג'אר, מגדל העמק, מגדל שמס, מודיעין עילית, מטולה, מיתר, מעלה אדומים, מעליה,
מצפה רמון, נבטים, נהריה, נצרת, נצרת עילית, נתיבות, סכנין, עומה, עילבון, עכו, עפולה,
עראבה, ערד, פקיעין, פרדיס, צפת, קלנסווה, קצרין, קרית גת, קרית מלאכי, קרית שמונה,
קרני שומרון, ראש פינה, רהט, רמת דוד, שדרות, שלוחת ערבה – מרכז ספיר, שלומי,
שפיר, שפרעם, תרשיחא."

¹³ ס"ח התשס"ה, עמ' 918.

13. בחוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (ביטוח), התשמ"א-1981¹⁴ –
- (1) בסעיף 24(ב), פסקה (3) – תימחוק;
- (2) בסעיף 41, אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:
- ”(ג) הוראות סעיף זה יחולו, בשינויים המחויבים, על יועץ פנסיוני, לעניין עיסוקו בתיווך לגבי מוצר פנסיוני הכלול בהגדרה ”סוג מוצר פנסיוני“ שבחוק הייעוץ והשיווק הפנסיוני, כאילו היה סוכן ביטוח.“
- פרק ו': שונות**
14. חוק מס מעסיקים, התשל"ה-1975¹⁵ (להלן – חוק מס מעסיקים) – בטל.
15. בחוק לעידוד השקעות הון, התשי"ט-1959¹⁶ (להלן – חוק לעידוד השקעות הון) –
- (1) בסעיף 18(א), בפסקה (2), במקום ”כ"ב בטבת התשס"ח (31 בדצמבר 2007)“ יבוא ”ד" בטבת התשס"ט (31 בדצמבר 2008)“;
- (2) פרק שמיני 2 – בטל.
16. ביטול חוק מס מעסיקים כאמור בסעיף 14 לחוק זה, וביטול פרק שמיני 2 בחוק לעידוד השקעות הון, כאמור בסעיף 15(2) לחוק זה, יחולו על הכנסת עבודה המשתלמת בעד חודש ינואר 2008 ואילך.
17. בחוק הפחתת הגירעון והגבלת ההוצאה התקציבית, התשנ"ב-1992¹⁷, בסעיף 7 –
- (1) בכותרת השוליים, במקום ”ו' 2007“ יבוא ”ו' 2007 ו' 2008“;
- (2) בסעיף קטן (ב) –
- (א) ברישה, במקום ”ו' 2007“ יבוא ”2007 ו' 2008“;
- (ב) בפסקה (2), במקום ”ובשנת התקציב 2007“ יבוא ”בשנת התקציב 2007“ ובסופה יבוא ”ובשנת התקציב 2008 – בשיעור נוסף על השיעור האמור בסעיף 6 שלא יעלה על 0.5% ביחס לסכום ההוצאה הממשלתית בשנת 2007 המחושב לפי סעיף 6א, כשהוא צמוד למדר“;
- (3) בסעיף קטן (ג), במקום ”ו' 2007“ יבוא ”2007 ו' 2008“.
18. בחוק הסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב לשנת 2001) (תיקון, ביטול והתליה של חקיקה שמקורה בהצעות חוק פרטיות), התשס"א-2001¹⁸, בסעיף 20(א)(1), המתקן את חוק הלוואות לדיו, התשנ"ב-1992¹⁹, במקום ”כ"ב בטבת התשס"ח (31 בדצמבר 2007)“ יבוא ”י"ח בטבת התשע"ג (31 בדצמבר 2012)“.
19. על אף הוראות סעיף 7(ב) ו-7(ג) לחוק קליטת חיילים משוחררים, התשנ"ד-1994²⁰, בתקציב המדינה לשנת הכספים 2008 יתוקצב לקרן לסיוע נוסף הסכום המחושב לפי הסעיף האמור בניכוי 50 מיליון שקלים חדשים.
20. בחוק לימוד חובה (תיקון מס' 29), התשס"ז-2007²¹, בסעיף 8 –

תיקון חוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (ביטוח) – מס' 18

ביטול חוק מס מעסיקים

תיקון חוק לעידוד השקעות הון – מס' 64

חוק לעידוד השקעות הון – תחולה

תיקון חוק הפחתת הגירעון והגבלת ההוצאה התקציבית – מס' 9

תיקון חוק הסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב לשנת 2001) (תיקון, ביטול והתליה של חקיקה שמקורה בהצעות חוק פרטיות) – מס' 7

חוק קליטת חיילים משוחררים – הוראת שעה

תיקון חוק לימוד חובה (תיקון מס' 29)

¹⁴ ס"ח התשמ"א, עמ' 208; התשס"ו, עמ' 279.

¹⁵ ס"ח התשל"ה, עמ' 118; התשנ"א, עמ' 10.

¹⁶ ס"ח התשי"ט, עמ' 234; התשס"ו, עמ' 246.

²⁰ ס"ח התשנ"ב, עמ' 132; התשס"ב, עמ' 444.

²¹ ס"ח התשס"ז, עמ' 392.

(1) האמור בו יסומן "א)", ובו, במקום "כנוסחו" יבוא "והוראות סעיף 20 לחוק הינוך ממלכתי, התשי"ג-1953, כנוסחן", אחרי "יוחלו בהדרגה" יבוא "ביישובים, בשכונות, במוסדות הינוך או בשכבות גיל שיקבע שר החינוך בצווים, בהתייעצות עם שר התעשייה המסחר והתעסוקה, בהסכמת שר האוצר ובאישור ועדת החינוך התרבות והספורט של הכנסת" ובמקום הסיפה החל במילים "כפי שיקבע שר החינוך" יבוא "ובלבד שהחלתן תושלם לא יאוחר מתחילת שנת הלימודים התשע"ג; בשנת הלימודים התשס"ח תהא החלת ההוראות האמורות לפי סעיף זה כפי שיקבע שר החינוך כאמור, ובשנות הלימודים הבאות – בשיעורים שווים לכל שנת לימודים";

(2) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(ב) צווים כאמור בסעיף קטן (א) יובאו לאישור ועדת החינוך התרבות והספורט של הכנסת, שלושה חודשים לפחות לפני תחילת כל שנת לימודים, מהצד לשנת הלימודים התשס"ט ואילך"

21. תיקון חוק השאלת ספרי לימוד, התשס"א-2000²² – ספרי לימוד – מס' 4

(1) בסעיף 7 –

(א) במקום "התשס"ח" יבוא "התשע"א";

(ב) בכל מקום, במקום "התשס"ט" יבוא "התשע"ב" ובמקום "התשע"ע" יבוא "התשע"ג";

(ג) במקום "והתשע"א" יבוא "והתשע"ד";

(2) בסעיף 8, במקום "התשס"ז" יבוא "התשע"ע".

22. תיקון חוק יום הינוך ארוך ולימודי העשרה, התשנ"ז-1997²³, בסעיף 4(א), במקום "התשס"ט" יבוא "התשע"ד".

23. תחילתו של חוק זה ביום כ"ג בטבת התשס"ח (1 בינואר 2008), אלא אם כן נקבע בו אחרת.

רוני בר-און
שר האוצר

אהוד אולמרט
ראש הממשלה

דליה איציק
יושבת ראש הכנסת

שמעון פרס
נשיא המדינה

²² ס"ח התשס"א, עמ' 12; התשס"ג, עמ' 393.
²³ ס"ח התשנ"ז, עמ' 204; התשס"ד, עמ' 421.